

РЕШЕНИЕ

№ 2387

гр. Бургас, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ЛП ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ В. КИСИМОВА**

при участието на секретаря **НЕДЯЛКА Й. ДИМИТРОВА**
като разглежда докладваното от **ВАНЯ В. КИСИМОВА** Гражданско дело №
20232120102556 по описа за 2023 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба, подадена от
„МОТОБУЛ“ ЕАД, ЕИК: 204917226, със седалище и адрес на управление: гр.
София, р-н Искър, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от
С.Е.М., чрез юрк. Д.А.П. срещу „ОЙЛИ“ ЕООД, ЕИК: 203795082, със
седалище и адрес на управление: гр. Б., ***, представлявано от Н.П.Н., с
която се иска да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищеца
сумата в размер на 16 017,95 лева, представляваща сбора на сумите от 19 на
брой издадени платежни документа, дължими на основание договор за наем
от 01.03.2021 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до
окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба са изложени твърдения, че между страните
съществуват договорни отношения, възникнали на основание договор за наем
от 01.03.2021 г., страни по който са ищецът с качеството наемотател и
ответникът – наемател. Предмет на договора е автосервиз на площ от 150
кв.м, разположен на сутеренен етаж и 30 кв.м битово помещение на първи
етаж, разположени в сграда с идентификатор 07079.605.119.1, разположена в
имот с идентификатор 07079.605.119, с административен адрес: гр. Б., ***, с
уговорена наемна цена в размер на 1271,30 лева без ДДС месечно с падеж –
всяко пето число на месеца, за който се дължи вноската, като са първите два
месеца – март и април 2021 г., страните са уговорили наемна цена в размер на

635,65 лева. Уговорено е наемателят да заплаща консумативните разноси до двадесет и седмо число за месеца, за който са реализирани. Договорът е влязъл в сила с подписването му, като първоначално е бил срочен – за срок от една година, но впоследствие се е трансформирал в договор за неопределен срок.

Твърди се, че ответникът има непогасени задължения по 19 платежни документа, от които 10 за дължими наемни вноски и 9 за разноси за ползване на имота, подробно описани в исковата молба, както следва: дебитно известие № 4700000314 от 01.10.2021 г. към фактура № 4700000308 за сумата от 762,68 лв. с ДДС, с падеж на 05.10.2021 г., фактура № 5200000469 от 09.03.2022 г. за сумата от 173,22 лв., с падеж на 27.04.2022 г., дебитно известие № ***** от 01.04.2022 г. към фактура № 0000074895 за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.04.2022 г., фактура № 0000076058 от 11.04.2022 г. за сумата от 207,58 лв., с падеж на 27.04.2022 г., дебитно известие № ***** от 03.05.2022 г. към фактура № ***** за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.05.2022 г., фактура № 0000076871 от 10.05.2022 г. за сумата от 194,18 лв., с падеж на 27.05.2022 г., дебитно известие № 0000077558 от 01.06.2022 г. към фактура № ***** за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.06.2022 г., фактура № 0000077868 от 09.06.2022 г. за сумата от 182,74 лв., с падеж на 27.06.2022 г., дебитно известие № 0000078622 от 06.07.2022 г. към фактура № 0000077558 за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.07.2022 г., фактура № 0000078731 от 11.07.2022 г. за сумата от 160,30 лв., с падеж на 27.07.2022 г., фактура № 5200000533 от 31.08.2022 г. за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.08.2022 г., фактура № 5200000548 от 30.09.2022 г. за сумата от 123,13 лв., с падеж на 27.10.2022 г., фактура № 0000080992 от 05.10.2022 г. за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.10.2022 г., фактура № ***** от 31.10.2022 г. за сумата от 224,23 лв., с падеж на 27.11.2022 г., фактура № 0000081813 от 01.11.2022 г. за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.11.2022 г., фактура № 5200000592 от 31.01.2023 г. за сумата от 158,28 лв., с падеж на 27.02.2023 г., фактура № 0000084553 от 03.02.2023 г. за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.02.2023 г., фактура № 5200000600 от 28.02.2023 г. за сумата от 101,47 лв., с падеж на 27.03.2023 г., фактура № 0000085468 от 01.03.2023 г. за сумата от 1525,56 лв. с ДДС, с падеж на 05.03.2023 г.

Твърди се, че описаните платежни документи са изпратени на ответника по електронната му поща, посочена по партидата в Търговския регистър. Многократно ищцовата страна е правила опити за доброволно уреждане на спора и е канила ответната да изпълни задълженията си. На 01.12.2022 г. е отправено писмено уведомление до длъжника за актуалния размер на задълженията му и с което се претендира за заплащането му, като в отговор ответната страна е заявила, че е невъзможно да го заплати поради тежката икономическа обстановка в пълен размер и предлага да заплати само дължимата наемна вноска. На 30.01.2023 г., ответникът отново е поканен да

погаси задълженията си след сключване на споразумение за извънсъдебно уреждане на задълженията, като на 01.02.2023 г. отговаря, че знае за дълга и ще направи постъпки да го заплати в рамките на 6 месеца. Ищецът твърди, че в телефонен разговор представител на ответното дружество му е заявил, че посоченият от него срок по-скоро има пожелателен характер отколкото да е реално постижим срок, като ответникът е извършил частични плащания на някои от задълженията, но в много малки размери. Според ищцовата страна ответникът има финансова възможност да изпълни задължението си, с оглед посочените нетни приходи по партидата му в Търговския регистър, но умишлено не го прави с цел ощетяване на ищеца.

С Определение № 13093 на СРС е допуснато обезпечение – заповед на вземания на ответната страна и е образувано изпълнително дело № 183/2023 г. при ЧСИ Д.Н.. Твърди се, че ответното дружество не упражнява търговската си дейност в помещенията и не ги посещава, поради което ищецът сменил ключалките, за да запази намиращото се в тях имущество и самите помещения. Заявява, че с исковата молба упражнява правото си на задържане по смисъла на чл. 315 ТЗ относно движимите вещи, които се намират в помещенията за всички задължения, породени от правоотношението помежду им. Отделно от това с исковата молба прави и изявление за прекратяване на наемния договор на основание т. 5.1, „в“ от договора с действие занапред. Моли за уважаване на исквете и претендира сторените разноски.

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни осъдителни иски с правно основание чл. 232, ал. 2 ЗЗД, вр. с чл. 286, ал. 1 ТЗ, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като същите са допустими.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК не е подаден писмен отговор на исковата молба от ответника.

В съдебно заседание ищецът не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът не изпраща представител.

Никоя от страните не е направила искане за разглеждане на делото в нейно отсъствие.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде уважен така предявеният иск, в тежест на ищеца е да установи в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно наемно правоотношение между страните в рамките на исковия период с уговорена наемна цена в посочения от ищеца размер и начин на заплащане на консумативните разноски, както и че е изпълнил своето задължение да предаде имота на ответника.

По делото са представени писмени доказателства – Договор за наем на недвижим имот, сключен между страните; счетоводна справка; фактури; имейл кореспонденция между страните и др.

От представения договор за наем се установява, че в процесния период между страните е било налице валидно облигационно правоотношение, свързано с договор за наем, по силата, на което ищецът е наемодател, а ответникът – наемател. Договорът е сключен на 01.03.2021г., за срок от една година, но впоследствие, същият се е трансформирал в безсрочен договор за наем, на основание т3.2. от раздел III. от договора.

Страните са уговорили в договора, дължимата месечна наемна цена да е в размер на 635,65 лв. без ДДС за първите два месеца от срока на договора – м.април и м.май 2021г., а след изтичането им – в размер на 1271,30 лв. месечно без ДДС.

В представената счетоводна справка е посочен размерът на дължимите от ответника суми – 16017,95 лв.

За претендираните суми са издадени фактури, чиито общ размер е 16747,63 лв., но в исковата молба е направено признание за частично плащане.

Няма ангажирани доказателства за предаването на имота на наемателя от страна, на наемодателя, но няма и заявено оспорване на това обстоятелство от страна на ответника.

Следва да се отбележи, че в случая няма направено оспорване на дължимостта на процесните суми от страна на ответника, доколкото същият не е подал писмен отговор на исковата молба и не се е явил в съдебно заседание, т.е. не е изразил никакво становище по делото. Нещо повече, видно от представената по делото кореспонденция по имейл между страните, ответникът заявява, че поради финансови затруднения е в невъзможност да изплати цялата дължима сума. Това от своя страна представлява признание на задължението и води до извод, че ответникът не оспорва задължението си.

С оглед гореизложеното съдът намира, че в разглеждания случай се установиха всички необходими за уважаване на иска предпоставки, поради което същият се явява основателен и като такъв следва да се уважи.

Направеното в исковата молба искане за разглеждане на делото по реда на глава тридесет и втора от ГПК, съдът намира за неоснователно, доколкото по този ред се разглеждат производства по търговски спорове, когато делото се разглежда от окръжния съд като първа инстанция и е неприложим в производства пред районен съд.

При този изход на спора, право на присъждане на разноски в негова полза има ищецът. Искане за присъждането им е направено своевременно, като се претендират разноски за настоящото производство, както и разноски, направени във връзка с обезпечаване на вземането, в размер на 60 лв., заплатени по сметка на ЧСИ Д.Н..

Съдът намира, че в полза на ищеца следва да се присъди сумата от 643,12 лв., представляваща заплатената в настоящото производство държавна такса, както и 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда

на основание чл.78, ал.8 от ГПК. Сумата от 60 лв., заплатена по сметка на ЧСИ Д.Н., не следва да бъде присъждана в полза на ищеца, доколкото същата не представлява разноски, направени в съдебното производство.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ОЙЛИ“ ЕООД, ЕИК: 203795082, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ***, представлявано от Н.П.Н., да заплати на „МОТОБУЛ“ ЕАД, ЕИК: 204917226, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Искър, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от С.Е.М., сумата от 16017,95 лв., представляваща сбора на сумите от 19 на брой издадени платежни документа /фактури/, дължими на основание договор за наем от 01.03.2021 г., ведно със законната лихва от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „ОЙЛИ“ ЕООД, ЕИК: 203795082, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ***, представлявано от Н.П.Н., да заплати на „МОТОБУЛ“ ЕАД, ЕИК: 204917226, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Искър, бул. „Христофор Колумб“ № 43, представлявано от С.Е.М., сумата от 743,12 лв., представляваща направените от ищеца съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____